

risk, at det for saa vidt kun er et Mindretal af Grundejere derude, som opponerer mod den foreslaaede Ordning. En Kendsgerning er det, at den overvejende Del af de Folk, som have bygget i disse nye Distrikter, i lige saa høj Grad som den almindelige Befolkning derude længes efter at faa dette Forhold i Orden, fordi det er saaledes, at adskillige Københavnerne, som ere flyttede derud; igen flytte tilbage til det gamle København, naar de opdage, at de ingenting betyde paa Valgdagen. Men der er nogle, formodentlig af den ældre Generation, som fastholde disse Særinteresser, og som saa for at markere deres Ønsker tale om Særbyrder o. s. v. I Virkeligheden er den langt overvejende Del af Distrikternes Indbyggere, saavel Grundejere som Lejere, enig om, at hele dette Forhold bør forandres, saaledes at de blive Københavnerne i alle Forhold.

Jeg skal overfor den sidste ærede Taler (Bransen) bemærke, at hvordan end Udtrykkene i Motiverne til Lovforslaget den Gang vare, tror jeg, at min Paastand er ligesaa rigtig, naar jeg siger, at det Udvalg, som den Gang var med til at føre denne Lov igennem, førte den igennem under den absolutte Forudsætning, at efter 6 Aars Forløb skulde de Folk blive Københavnerne fuldt ud; saa at der ikke længere skulde være Tale om Særrepræsentation.

Maa jeg gøre den Bemærkning yderligere til den ærede Taler, at naar han mente, at der ikke ved Valgene vilde blive taget Hensyn til disse Distrikters Repræsentation, da maa man have Lov til at se paa de faktiske Forhold, hvordan de forme sig indenfor de forskellige Partier. Og der er det ganske naturligt, at ethvert Parti, der ønsker at opstille Liste til disse Vælg, vil af Selvopholdelsesdrift søge at gøre en saadan Liste saa altsidig som muligt og søge at faa alle Interesser repræsenterede, ogsaa dem; der knytte sig til disse Distrikter; for at faa de flest mulige Stemmer. Saa jeg kan ikke tænke mig, at den Situation vil indtræffe, at der fra disse Bydele skulde komme Klage over, at de ikke bleve tagne med paa Raad og ikke kom i Betragtning ved Valgene.

Jeg tillader mig saaledes endnu en Gang at henstille, at Lovforslaget vedtages uforandret.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg kan henholde mig til mine Udtalelser før, idet det ikke forekommer mig, der fra nogen af de to Talere er kommet væ-

sentlig nye Betragtninger frem med Hensyn til de Spørgsmaal, jeg berørte. Dette gælder navnlig ogsaa om det; der siden er fremkommet fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bransen) angaaende de 42 Borgerrepræsentanter. Men det ærede Medlem udtalte desuden, at han bestemt maatte hævde, at dette Lovforslag ikke byggede paa de Forudsætninger, fra hvilke man gik ud, den Gang da Indlemmelseslovene bleve vedtagne. Dette er jeg, som før udtalt, uenig med det ærede Medlem i. Det var den Gang Forudsætningen; at disse Bestemmelser skulde have en midlertidig Karakter, men man vilde ikke allerede den Gang fastslaa, at enhver Særrepræsentation — det ærede Medlem vil i Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag se, at der staar: „*enhver* Særrepræsentation“ — skulde bortfalde. Det var et Spørgsmaal, man vilde holde åbent indtil videre: Det, der kaldes Forudsætningerne med Hensyn til disse Bestemmelser, er da dette: for det første, at Valgreglerne skulde bringes i Overensstemmelse med de almindelige Regler, og for det andet, at det skulde overvejes, om man skulde bibeholde en Art Særrepræsentation eller ej. Det var Forudsætningerne, og det har jo ogsaa nu været overvejet, om man skulde beholde Særrepræsentation, men denne Overvejelse har ført til, at man ikke fra Kommunalbestyrelsens Side har ment at burde foreslaa noget saadant. Det er derfor min Opfattelse, at man ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag er gaaet frem i nøje Overensstemmelse med de Forudsætninger, der vare til Stede, da Indlemmelseslovene bleve vedtagne. Det ærede Medlem sagde sluttelig i sin Tale, at han ikke troede, at der i Virkeligheden var saa langt imellem os i denne Sag, thi det, det ærede Medlem til syvende og sidst vilde, var ikke andet, end at der vedblev at eksistere nogen Særrepræsentation derude, som vi formentlig nærmere kunde forhandle om — saaledes forstod jeg det ærede Medlem —, men ikke, at der skulde være særlige Valgbestemmelser. Jeg vil da sige til det ærede Medlem, at det er rigtigt, at jeg har været inde paa, at Særrepræsentanter kunde bibeholdes endnu i nogle Aar, og derom har jeg forhandlet med Kommunalbestyrelsen, som det vil ses af Bemærkningerne, men der er jo dog alligevel en ikke ubetydelig Forskel paa det Standpunkt, som det ærede Medlem nu staar paa, og mit. Den Gang, da jeg stillede mit Forslag til Københavns Kommunal-